

Universitätsbibliothek Paderborn

Diplomatvm Belgicorvm Libri Dvo

Le Mire, Aubert

Brvxellis, 1627

1. Dagobertus Francorum Rex anno 639. donat S. Amando, Traiectensi ad Mosam Episcopo, fundum inter Scarpum & Elnonem fluuios, in dioecesi Tornacensi situm, ad aedificandum monasterium, quod hodie est ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-10903

DIPLOMATA
BELGICA.

CAPVT I.

*Dagobertus Francorum Rex anno 639. donat S. Amando, Traie-
ctensi ad Mosam Episcopo, fundum, inter Scarpum & Elno-
nem fluuios, in diœcesi Tornacensi situm, ad edificandum
monasterium, quod hodie S. Amandi dicitur.*

IN nomine Domini nostri Iesu Christi, DAGOBER-
TVS diuina ordinante clementia Rex.

Deum nobis fore propitium credimus, si ad refor-
mandum & confirmandum religionis cultum præci-
pua curam impendimus, & religioni deseruientibus
munificentia & liberalitatis nostræ manum aperimus.

Proinde tam præsentium quàm futurorum solertiam scire volu-
mus, quòd venerabilis vitæ AMANDVS Episcopus, qui per gratiam
Dei filium nostrum SIGEBERTVM baptizauit, iam quibusdam ec-
clesijs seu monasterijs, ad augmentum diuini cultus, constructis
ac bene dispositis, Excellentiam nostram adierit, & vt non defi-
ciens Dominicæ vineæ cultor, confidens autem de nostræ largitatis
beneficio, locum situm inter duos fluuios *Scarp & Elnonem*, à nostra
liberalitate sibi concedi humiliter petierit. Qui locus licet esset,
propter multam siluæ densitatem, ad extirpandum difficilis, ta-
men labori suo, imò post laborem suum, quieti & vsibus Deo mili-
tantium, quos ibi se iam præmeditabatur per Dei gratiam ordina-
turum, videbatur oportunus.

Nos igitur considerantes dignam reuerendi Pontificis petiti-
onem, tum propter totius regni nostri, ac prolis nostræ stabilitatem
ac pacem, tum propter animarum nostrarum salutem, locum, quem
petierat, cum vtraque aqua & silua circumquaque succrescente, pro-
na animi deuotione concessimus, & concessionem nostram rata
legum sanctione stabiluimus.

Præ-

abusibus in hoc loco dicitur.

Præcipimus igitur, & ex auctoritate regia iubemus, vt nulla secularis vel ecclesiastica persona de loco supra scripto, cum aqua & silua, præfato Pontifici à mea liberalitate concesso, ipsi Pontifici seu successoribus eius vllam inquietudinem aut refragationem, vel præiudicium siue violentiam facere tenter, sed potius hoc regalis munificentia: beneficium, tam ipse Pontifex & quos ibi ordinauerit, quàm qui ei successerint, sine vlla diminoratione, absque vlla calumnia & contradictione, securè ac perpetualiter habeant & possideant.

Quod si Diuina pietas locum ipsum, per industriam huius amabilis viri, ac successorum eius, & per deuotam largitionem bonorum hominum, meliorari & amplificari voluerit, quidquid exinde siue in causis, siue in fredis, siue in pratis, siue in terrarum diuisionibus & redibitionibus, siue aliquo modo, ius Fisci exigere poterat, in integrum tam præfato Patri, quàm successoribus eius concedimus. Ipsum verò locum & res ad eum pertinentes, quidquid etiam largitas Principum, vel deuotio quorumlibet fidelium deinceps addiderit, sub tuitionis & immunitatis nostræ defensione consistere volumus.

Et vt hæc regalis auctoritas firma ac inconuulsa perpetuò perseveret, præsens præceptum manu propria subterfirmauimus, & annuli nostri impressione signauimus; successores etiam nostros, vt in hoc ipsum morem nostrum imitentur, commonemus.

Anno
639.

Datum Kalendis Maij Indictione II. anno XI. regni Domini DAGOBERTI. Actum Parisius ciuitate feliciter, amen.

GERARDVS Notarius, ad vicem DADONIS Cancellarij recognouit.

NOTATIONES.

DAGOBERTVS) Francorum Rex eo nomine primus, anno regni XVI. Christi autem 644. obiit, pridie Kalend. Februarij: vt Aimoinus lib. 3. cap. 33. & Continuator Gregorij Turonensis cap. 79. narrant. Dagoberti historiam scripsit Iodocus Coccius, Soc. Iesu Theologus, Molshemij an. 1623. typis editam.

S. AMANDVS) Tungrensis seu Traiectensis ad Mosam Episcopus an. 637. consecratus, triennio præfuit. Exinde cleri contumaciam non ferens, Pastoris onus S. Landoaldo Archipresbytero, tamquam Vicario suo, reliquit, per annos nouem. Quo tempore vir Apostolicus, per Germaniam inferiorem ac superiorem, Euangelij doctrinam longè lateque diffudit.

Tan

Tandem solitudinis amore captus, & oneris Pontificij pertæsus, à S. Martino I. Papa Episcopatum prorsus relinquendi facultatem petit. Exstat apud Baronium, in Annalibus, eiusdem S. Martini epistola, petitionem abnegantis. Ad meliorem porrò vitam S. Amandus an. 662. transijt, in hoc suo Elnonensi monasterio conditus, quod nunc S. AMANDI à suo conditore dicitur, & à Benedictinis possidetur, tertio lapide à Tornaco.

S. SIGEBERTVS) Dagoberti filius, ann. 636. cum à S. Amando baptizaretur, infans XL. dies natus, insigni futuræ pietatis præfagio, respondit, Amen. Rex Austrasiæ à patre creatus, XII. cœnobio, in his *Stabulense & Malmundariense* in Arduenna, itemque S. Martini & S. Quintini apud Metenses fundauit, & an. 654. ad cœlites transijt, sepultus in suo S. Martini cœnobio. Quod cum esset dirutum an. 1552. bellis sæuientibus, ossa S. Sigeberti Nanceium, Lotharingiæ metropolim, demum sunt translata, & condita in primatiali Canonico- rum basilica: vbi in magna veneratione habentur.

Mart.
Rom.
1. Febr.

SCARPVS) fluuius Duacum, Flandriæ opidum, Academia an. 1562. instituta clarum, perfluit.

ELNO) fluuiolus. Hinc ELNONENSE monasterium olim sibi nomen induit, quod nunc S. AMANDI dicitur, in diœcesi Tornacensi.

PARISIYS.) Ita medijs æui scriptores, sed barbarè. Vetustis ac probatis scriptoribus est Lutetia Parisiorum.

DADO) qui & AVDOENVS (teste Sigeberto in Chron. an. 649.) Dagoberti Regis Cancellarius, biennio post eius obitum, hoc est, anno Clodouæi Regis 3. Christi 646. creatus est Rotomagensis Archiepiscopus: vt ipsemet in vita S. Eligij lib. 2. cap. 8. narrat. Obijt autem an. 676. in Martyrologij Rom. tabulas relatus.

Aug.
24.

CAPVT II.

S. Maximini monasterium, apud Treueros, à Constantino Imp. eius- que matre S. Helena fundatum, prædijs ac privilegijs augetur per Dagobertum Francorum Regem an. 640.

IN nomine Patris & Filij & Spiritus sancti. Omnium Christia- norum nouerit industria, qualiter ego DAGOBERTVS, Rex poten- tissimus, conuenienti consilio Episcoporum meorum, Comitum- que legatos de mea parte ad Abbatem MEMILIANVM direxi, man-

A 2

dans